

Reguleren die handel

In deze rubriek geeft een lezer op persoonlijke titel zijn mening over een gevoelige kwestie of een controversieel onderwerp dat de verzekeringsbedrijfstak raakt. De mening hoeft niet per se te stroken met de visie van het Verbond, maar is bedoeld om een discussie aan te wakkeren. Dit keer: advocaat André Beckers over het verzekeren van hennepkwekerijen.

Interpolis gaf onlangs aan bereid te zijn hennepkwekerijen te verzekeren, mits deze door de overheid worden gedoogd en voldoen aan duidelijke kwaliteitscriteria. Als het brandrisico van een hennepkwekerij hetzelfde is als van een tomatenkwekerij is verzekeren volgens Interpolis mogelijk. Coffeeshops en hennepkwekerijen voor medicinale doeleinden kunnen nu al bij Interpolis terecht. Ik acht een gedoogbeleid voor hennep teelt haalbaar.

Ons land telt ongeveer 840 niet meer weg te denken gedoogde coffeeshops. Ten gevolge van een gepubliceerd gedoogbeleid worden vanuit deze coffeeshops in strijd met de Opiumwet openlijk hasjiesj en wiet (75% van de omzet) verkocht. De meest populaire wiet wordt grotendeels in Nederland geteeld. Omdat Nederland naar schatting 500.000 inwoners telt die met regelmaat wiet consumeren, is het niet verwonderlijk dat er jaarlijks vele tienduizenden kilo's wiet in ons land worden geteeld.

Eenieder die wiet wil telen, kan vanaf de jaren negentig in een zogenoemde 'growshop' terecht voor het aankopen van apparatuur, en voor het vergaren van kennis. Het aantal wietkwekers is vanaf die jaren gestaag gestegen. Tienduizenden voornamelijk relatief kleine kwekerijen voorzagen enkele jaren vrijwel probleemloos in de vraag naar wiet.

Zonder deze illegale productie zouden de gedoogde coffeeshops niet kunnen worden bevoorrad. De overheid begreep lange tijd dat zij niet met de ene hand krachtig kon bestrijden wat zij met de andere hand gedoogde. Daarin kwam verandering.

Hard aanpakken

Toen de populaire 'Nederwiet' steeds vaker in het buitenland opdook, kwam de regering onder buitenlandse druk in actie. De opsporing van de wietteelt kreeg een grotere prioriteit. De maximaal op te leggen gevangenisstraffen werden verdubbeld. Wiettelers die keurig belasting betaalden over hun winsten, moesten door de Belastingdienst verplicht bekend worden gemaakt aan Justitie. Energiebedrijven gingen samenwerkingsverbanden aan met politie en Justitie. Informatie over opvallende energieafname van klanten werd doorgespeeld. Betrapte wiettelers werden financieel hard door Justitie aangepakt. Winsten werden volledig afgepakt. Met betaalde belastingen en met investeringen werd geen rekening gehouden. Woningcorporaties zetten betrapte wiettelers en hun gezinsleden direct op straat.

Andere mogelijkheden

Het gevolg van deze beleidslijn laat zich raden. Wiettelers betalen vaker geen belasting en stroom meer, omdat Justitie dit tegen hen

gebruikt. De bereidheid om te investeren in goedgekeurde (duurdere) apparatuur neemt af, omdat met de kosten daarvan bij ontdekking geen rekening wordt gehouden. De kleine onschuldige hennep teler haakt meer en meer af. De vraag naar wiet blijft mede door ons gedoogbeleid ongewijzigd in stand. Criminelen die gebruikmaken van stromannen en schijnconstructies hebben bij de hennep teelt hun intrede gedaan. Het gevolg is toenemende hinder, overlast en gevaarstelling. Omdat legaliseren op nationaal niveau onmogelijk is en repressie alléén niet helpt, biedt het vaststellen van gedoogbeleid mogelijkheden. Ik geef een voorzet. Hennep teelt blijft verboden, maar de overheid treedt niet meer op tegen de teler die:

- uitsluitend goedgekeurde apparatuur gebruikt en deze laat aansluiten door een erkende installateur;
- zijn stroom betaalt;
- bij zijn teelt voldoet aan de eisen in de Wet Milieubeheer, zodat geen gevaar en of hinder voor de omgeving ontstaat;
- in het belang van de volksgezondheid alleen groeimiddelen en bestrijdingsmiddelen gebruikt, die bij menselijke consumptie geen gezondheidschade veroorzaakt;
- uitsluitend teelt voor eigen gebruik of voor de aantoonbare levering aan gedoogde coffeeshops;
- in het geval van commerciële leveringen belasting betaalt. ■

Mr. drs. André Beckers,
advocaat te Stein